

هیچ «عامل محیطی» انسان «مختار» را به انجام کاری «مجبور» نمی‌کند:

شاید «اولین ویروس خطرناکی» که «جاهلین» برای جلوگیری از «رشد انسانیتِ مردم» ساختند و افراد بشر را به «فلج‌کننده‌ترین بیماری»، «گرفتار» کردند «توهم مجبور بودن» بود. امروزه با «تلقین دائمی عوامل استکبار» در «رسانه‌ها و مراکز آموزشی» و به خاطر «غفلت» از «خودشناسی» و «ضعف اراده و آگاهی و ایمان»، غالب افراد «بعد از هر تخلفی» می‌گویند: «مجبور شدم: دروغ بگویم، رشوه بدهم، توهین کنم، داد و کتک بزنم، تحقیر کنم و قانون‌گریز باشم ...» قرآن می‌گوید: این «مستضعفین مقصر» در قیامت می‌گویند: «اگر دیگران نبودند ما مؤمن» بودیم: **يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ** (سبأ/۳۱)

قال الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا:

اَنْحُنْ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى؟ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ (سبأ/۳۲)

مستکبرین می‌پرسند: وقتی عوامل هدایت برایتان آمد آیا ما مانع هدایتتان شدیم یا شما «مُجرم» بودید؟ **نکته اول:** «افراد از خودبیگانه» برای «فرار از تکالیف و مسئولیت‌ها» و «توجیه تخلفات» خود بدون هیچ دلیل «عقلی و نقلی» خود را «مجبور» می‌پندارند و بارها می‌گویند: «مجبور بودم: ...» **نکته دوم:** «مستکبرین» در حالی که «سلطه‌گر» بودن خودشان را «انکار نمی‌کنند» اما به خاطر «مُختار» بودن مردم، «عَلَّتْ اطاعت مستضعفین» از خود و «عَلَّتْ هدایت‌ناپذیری» آنها از عوامل هدایت را در قیامت «دنیاپرستی» و «مُجرم» و «گنهکار» بودن «خود مردم» اعلام می‌کنند.

... **وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** (سبأ/۳۳)

... و ما «غُل و زنجیر» را به گردن همه خودخواهان کافر (مستکبر و مستضعف) قرار می‌دهیم،

آیا ما آنها را جز به خاطر «عملکرد خودشان» مجازات می‌کنیم؟

نکته سوم: طبق سنت الهی، «مجازات» متناسب با «عملکرد» خود افراد و «تجسّم» عمل آنهاست و «مستکبر و مستضعف» مجازات خود را دارند و «توهم جبر» مجازات آنها را «تخفیف» نمی‌دهد.

نکته چهارم: «جبار بودن مستکبرین» با «مجبور پنداری مستضعفین» هیچ «فرقی» با هم ندارد زیرا کار هر دو گروه، نشانه «جهالت» و «کفر» و «خودخواهی» و «انکار عقل و منطق» آنهاست.

پس عوامل بیرونی (حتی ابلیس) بر انسان «تسلّطی» ندارند: **اِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ** (حجر/۴۲)